

Very rare

NATIONAL LIBRARY
B
1935
OF SCOTLAND

SAORSA AN ANAMA.

LAOIDH NUADH

LE

GILEASBUIG MAC PHAIDEIN,

A EILEIN CHOLASA, NIS AN GLASCHO.

"Gabhadh focal Chriosd comhnuidh annaibh gu saibhir, san uile ghliocas; a' teagasg sa comhairleachadh a cheile le salmaibh, agus laoidhibh, agus danaibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearna le gras ann ur cridhe.—Colos. iii, 16.

I.

Is sona 'n sluagh 'bheir gaol do'n Uan,
  'Sa thuigeas fuaim an t' Soisgeil;
An solus gnuise Dhia na sluagh
  Sior ghluaisidh iad gu h-aoibhinn.
'Na ainmsan feadh an la bidh iad
  Ri gairdeachas 'n an anamaibh;
A's ann na fhireantachd a mhain
  Bidh iad a ghnath ag earbsa.

II.

'Se Criosd e fein an gaol 's an ceol
O'n thug e bheo gu'm fuasgladh,
'S o'n thagras e an cuis air neamh,
'Sa shaoras iad o'n truaill'eachd,
'S o'n diteadh sin a thug cho trath
Fuidh chumhachd bais a's uaigh iad,
'S na h-uile aon a bha 'sa ta,
'S a bhios gu brath o'n uair so.

III.

Ged 's diomhain, gairid laith' ar cuairt,
'S ged ruith gu luath mar sgaile ;
'S air talamh ged nach faod 'bhi buan
A chionn gur truaillidh 'dh' f has iad,
Ri oighreachd shiorruidh ann an gloir
Bheir dochas dhoibh an Slan'fhear,
'S ri baile buan air feadh gach uair
Nach d' chuireadh suas le lamhaibh.

IV.

Am bas ged 's gaisgeach e bheir buaidh
Gach linn, gach uair, 's gach aite—
'N uair thig e ged nach tearnar uaith'
Le neart, le duais, no fabhar,
Tha'n gath gu leir air a thoirt uaith,
Oir bhuadhaich air an Slan'f hear ;
'S o n' tha e shuas air cheann a shluaigh
Cha dean 's an uaigh am fagail.

V.

O ! sibhse mata tha ri bron
Airson nach beo ur cairdean—
'N an luidhe gu'm bheil iad fuidh'n fhod,
'S nach tig ni's mo gu'r failteach',
Mu 's e 's gu'n d' bhlais iad air a ghradh
Chuir ioghnadh ard air ainglibh,

Na deanaibh gearan mar ni cach
  A theid gu bas gun earbsa.

VI.

Ged 's aoibhinn e do phobull De
  Bhi'n so le cheil' gach Sabaid,
A' labhairt mu gach ni san Eiph't,
  'S mu thighinn a nuas a' Mhana—
Mu'n teachd a nall thar a' Mhuir Ruaidh,
  'S mu theachd a chuain air Pharaoh.
Bhi shuas le Iosa ann an gloir
  'Se so gu mor is fearra.

VII.

An *so*, bheir dochas maith tre ghrais
  A h-uile la dhuinn aoibhneas,
An *sud*, bidh dochas dhuinn gun stath
  O'n fhuair gu brath an oighreachd ;
Bheir creideamh firinneach gun chealg
  An sin do shealladh aite,
Ach mairidh gradh air feadh gach am,
  'S cha bhi e fann mar b' abhaist.

VIII.

Mar dh' eirich Criosd 's mar dhuisg e suas
  Le buaidh o staid nam marbhaibh
A dh' aindeoin fair' a's seul' an t-sluaigh
  Le'n d' ghlais iad suas gu teann e ;
Oir dhuisg e n aird air an treas la,
  Is bhrist gun spairn na geimhleibh,
Le'n d' shaoil a namh 's an sluagh gun ghras
  A chur 'na thamh mar chealgair.

IX.

Saoraidh Criosd mar sin o'n bhas
  Gach neach 'thug gradh neo-chealgach—

A choidil anns an uir, nan tamh
   An deigh gach namh a cheannsach':—
" Thigeadh sibhse chum mo rioghachd
   (Their Criosda ri 'luchd-leanmhuinn)
A sheulaicheadh dhuibh leis an Ti
   A chuir fuidh chis ur naimhdean.

X.

" Oir bha mi ocrach 's thug sibh biadh—
   Air iota 's rinn mo shasach'—
Thug fa luing 'n uair a bha mi fuar,
   'S am fhear air chuairt, thug fardach,
'N uair bha mi euslainteach, 's an sas,
   Air son nach aicheadh'n m' ainm dhoibh
Rinn sibhse fharraid, cia mar bha,
   'S cha d' ghabh sibh 'nair do m' gheimhlibh."

XI.

An corp ged 's dual da dol san uaigh,
   'S na dhuslach fuar ged dh' fhas e—
Gun chlaisteachd ged luidh e 'na shuain,
   'S ged fhuair mar chreach am bas e,
Cha'n fhag e shios iad ach car uair,
   Oir 's luath a thig an la sin,
'S an toir e 'm bas san uaigh don chuan
   Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XII.

Eiridh iad o'n uir a ris
   Is theid gu tir Emanuel,
A chum gu'm faic iad gnuis an Ti
   A thug d'an ionnsuidh slainte,
'S gu seinn gu siorruidh air a ghradh
   A thug nan ait gu bas e,
'S le'n d' thug e 'm bas 's an uaigh do'n chuan
   Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XIII.

'Se 'n companaich a nis gu leir
An dream thug geill do'n aithne :
'S cha'n abair neach dhiubh, feadh gach re,
"Is bochd le pein a ta mi ;"
Oir bidh iad sona feadh gach linn,
'S gu siorruidh cha bhi bas ann ;
Oir fhuair am bas san uaigh an cuan
Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XIV.

An *so*, cha leur dhuinn ach am pairt—
Mar neach troimh sgail san anamoch ;
'S tha sinn gach la a' tighinn gearr,
'Sa cur ar lamh ri h-aingidheachd :
An *sud*, chithear leinn mar chithear sinn,
'S cha 'n fhaic gu siorruidh bas sinn,
Oir fhuair am bas san uaigh an cuan
Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XV.

Cha'n eil Teampull ann ni's mo,
No neach do ordugh Aaroin ;
Gu iobairtean a thairgse suas
Mar rinn an sluagh san fhasach,
Tha la a bhroin a nis air falbh,
Is la an t-solais thainig,
O'n fhuair am bas san uaigh an cuan
Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XVI.

Ged sgar am bas o cheil an tras
An dream tha 'g aichcadh aingidheachd—
A ghabh ri teachdaireachd na slaint,
Sa lean gun nair an Ceannard,
Ni comh lachadh gu gearr an gloir,
Is chi iad fos an Slan'fhear

A thilg am bas san ua'gh do'n chuan
Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XVII.

O'n ear so'n iar, o dheas 's o thuath,
Ni suidhe suas le Abraham,
A mhuinntir sin o mheasg an t-sluaigh
A lean an t-Uan 's gach aite,
Bidh iad gu siorruidh ann an gloir
'S cha teid fuidh'n fhod an caramh;
Oir fhuair am bas san uaigh an cuan
Nach fuaraich, a chum snamh ann.

XVIII.

Cha bhi bron an sin no pein,
No grian nan speur gu dealradh,
No ocras no tart an deigh
Air tobair gheur an fhasaich;
Oir siabaidh Dia gach deur o'n gruaidh
Is stiuraidh e 'n a ghradh iad,
Gu cuan ro mhor do uisge beo
Nach dean na sloigh a thraghadh.

XIX.

'S e Criosd e fein is grian san la,
'S cha tig gu brath an t-anamoch—
Tha an t-airsneulach an sin a' tamh,
'S cha chlaoidh gu brath an t-aingidh—
Cha chuimhnich iad an sin ni's mo
Gach doruinn agus amhghar,
An gleann nan deoir a rinn an leon,
Oir 's deimhin leo gu'n d' fhalbh iad.

XX.

An sin gleusar leo le teudan ur
Na h-inneil chiuil nach failnich,

Is seinnidh iad na puirt nach cluinn
'S nach tuig an neach nach gradhaich,
Do'n Ti chaidh cheusadh air a' chrann,
Is a chuir pailm nan lamhaibh
Mar chomharr buan air cath nam buadh
Le'n d' chuir iad 'n ruaig air Satan.

XXI.

" An sin dh'amhairc mi (thuirt Eoin) is feuch
Bha cuideachd mhor gun aireamh,
O mheasg gach cinnich agus treibh
Is teanga bh'ann o Adhamh
An lathair righ-chathair an Uain
Nan seasamh suas gun naire,
Le'n trusgain gheal orra mu'n cuairt
Is comharr buaidh nan lamhaibh.

XXII.

" Is ghlaodh iad le guth ard ag radh,
Gun robh gach slaint is saibhreas,
Is urram agus buaidh a ghna
Do'n Uan a chaidh a mharbhadh,
Is moladh agus gloir gu brath
Gun robh gach la ga thairgse
Do'n Ti gun atharrachadh a ta
Air feadh gach ail is aimsir.

XXIII.

" An sin mar bha mi sealltuinn suas,
Is ait le fuaim an dain ud,
Sa beachdachadh air gloir an t-sluaigh
A thug an t-Uan o'n namhaid.
Thuirt aon o mheasg nan seanair rium,
Co'n dream sin ann ad lathair,
Tha sgeadaichte le comhdach geal,
Is fos cia as a ta iad ?

XXIV.

" Air freagradh dhomhsa thuirt mi ris,
Dhuit fein is fios an radh sin,—
An sin thuirt esan rium gu seimh,—
'S iad so an dream a thainig
A amhghar mhor an tir nam beo
Sa nigh an comhdach aluinn,
Sa rinn iad geal am fuil an Uain
O smal is truailleachd naduir.'

XXV.

Si gairm an t-Soisgeil do gach sluagh
A bhi gach uair an ordugh,
Le'n leasraidh crioslaichte mu'n cuairt,
A feitheamh uair a phosaidh;
Oir feuch tha Criosd a teachd gu luath,
Is luach a shaoithreach comhl' ris,
A thabhairt breith neo-chlaon do'n t-sluagh
A reir mar ghluais san fheoil iad.

XXVI.

Tha 'n Spiorad is a bhean-nuadh-phosd'
A tairgs an comhnuidh slainte,
Is abaireadh an ti a dh'ol,
Se beatha sloigh gun aireamh,
San ti tha tartmhor thigeadh e,
Is co air bith le'n aill e,
Is gheibh ri ol an uile leoir
Do uisge beo gun phaidheadh.

PRINTED BY A. M'EWING, CAMPBELTOWN.